

for os her, for vi er nemlig ogsaa mellem disse Lande, og vi ser, at det for Ruslands Vedkommende kunde angives ved Tallet 131, for de Forenede Stater ved 73 for Østrig-Ungarn ved 35, for Frankrig ved 34, for Italien ved 27, for Tyskland ved 25, for Danmark ved 18 og endelig for Belgien ved 13. Siden da er vi jo gaaet betydeligt ned med vor Beskyttelsestold ved Toldrevisionen af 1908, ved hvilken efter den nuværende Statsministers Udtalelser den Gang i Gennemsnit 10 pCt. af Værdien blev beskyttet.

Ser vi paa Sveriges Frihandelsperiode, og ser vi paa Resultatet af denne Periode, som faldt fra 1866 til 1888, viser den til Trods for, at den faldt sammen med en almindelig Opgangsperiode, relativ Tilbagegang. Og den faldt ikke alene sammen med en almindelig Opgangsperiode, men ogsaa med en meget kraftig Udvikling af Samferdselsmidlerne i Sverige og med Dannelsen af talrige Aktieselskaber. Det ene med det andet skulde man jo tro vilde befordre Erhvervsudviklingen, men lige det modsatte blev Tilfældet. I Perioden fra 1866 til 1888 maatte 518 000 Mennesker udvandre fra Sverige, altsaa over 23 500 om Aaret. Antallet af fast understøttede voksede fra 35,9 til 48,7 pr. 1 000 Individer. Landbrugets Prioritetsgæld steg fra 532 Millioner i 1867 til 944 i 1887, og i Beskyttelsesperioden, som altsaa faldt fra 1888, fandt der, sammenlignet med Tiden forud, følgende Stigninger Sted i Produktionsværdien: fra 1883 til 1887 var den aarlige Gennemsnitsværdi af Produktionen 191 Mill. Kr. I 1893 var den 350 Millioner, og i 1895 var den 418 Millioner, i 1900 var den 1 046. Industriarbejdernes Tal var i 1883 70 000, i 1887 74 000, i 1893 122 000, i 1895 140 000, i 1900 265 000. Ogsaa Udførselen fra Sverige var stigende. I 1886 var den 128 Millioner, i 1893 328 Millioner, i 1901 353,5 Millioner. Nu ved jeg, som sagt, godt, at fordi nogle Ting sker paa samme Tid, behøver de ikke at være afhængige af hinanden, men her er dog en hel Række Data fra Frihandelsperioden og fra Beskyttelsesperioden, som taler til Fordel for Beskyttelsen. Derfor kan Frihandel jo være fortrinlig baade for enkelte Erhverv, for enkelte Lande og for vissé Tider, men anvendt saaledes, som den højtærede Landbrugsminister ønsker det, er den ikke fornuftig Handelspolitik.

Jeg kommer saa til det Punkt, der burde have været Kærnepunktet i den højtærede Landbrugsministers Udvikling, men som han gik hen over, som han rørte

ved med en rent ud forbavsende Letsindighed, for at bruge et mildt Udtryk. Jeg siger til det Sted, hvor Ministeren omtaler Betydningen af Fødselsoverskuddets Anbringelse, hvor han siger, at ved min og andres Tale om Landbrugets Fødselsoverskud faar man efterhaanden nærmest — jeg citerer — „det Billede frem, at der her i Landet findes en letsindig Landbostand, der samvittighedsløst kun tænker paa at sætte Børn i Verden, medens det ærede Medlem Hr. Fraenkel, Hr. Borgbjerg og Hr. Drachmann spekulerer sig graa Haar i Hovedet for blot at finde ud af, hvor dette Fødselsoverskud skal finde Beskæftigelse.“ Dette er ikke, hvad jeg vilde kalde ansvarlig Tale. For vil den højtærede Landbrugsminister have en fornuftig Konklusion paa sin Handelspolitik, kan den umuligt være andet end denne: Hvis vi fører denne Politik, er vi i Stand til at beskæftige Mennesker her i Landet i den Udstrækning i hvert Tilfælde, som det overhovedet erfaringsmæssigt er muligt at beskæftige Mennesker i et Land. Hvis det ikke er Konklusionen af en Handelspolitik, saa er den fuldstændig hen i Vejr og Vind. Jeg kan forsikre den højtærede Landbrugsminister om, at lige saa intens den højtærede Ministers Interesse for alle disse Udførselstal og Indførselstal er lige saa knusende ligegyldige er de mig. Jeg spørger kun om en eneste Ting. Der er kun en eneste Ting, der har min Interesse i denne Sag, og det er netop Anbringelsen af Fødselsoverskuddet. Det er det eneste, der er værd at tænke paa i alle menneskelige Virksomheder, det være sig i Handelspolitik eller almindelig Politik eller hvad som helst. Der er kun en eneste Ting, der er et værdigt Objekt, og det er Menneskene. Det er for dem, hele Verden er skabt, det er for os, det hele løber rundt, og det er os, som skal sørge for, at det løber rundt paa en saadan Maade, at vi er tjent med det. Derfor siger jeg, at naar man taler om Handelspolitik, naar man angiver Principper, efter hvilke den skal føres, og man saa kryber bag om det, som er Objektet for det hele, og man ikke vil have noget at gøre med det springende Punkt i den hele Politik, men gaar udenom det med en Vittighed eller en Aandrighed, saa har man ikke Begreb om, hvad Handelspolitik er. Men saa ved jeg heller ikke, hvad det er, man staar og taler for, og hvorfor man taler fra denne Plads om disse Spørgsmaal, for saa har man ingen Anelse om, hvad der er Objektet for denne Politik.

Jeg bebrejder ogsaa den højtærede Landbrugsminister, at han ikke gik til-